

Forslag

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven.

(Midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer).

Fremsat den 3. december 1976 af *Knud Jespersen* (DKP), *Kaj Hansen* (DKP) og *Jørgen Jensen* (DKP).

I lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift), jfr. lovbekendtgørelse nr. 354 af 1. juli 1975, foretages følgende ændring:

I § 14 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 2. I perioden fra 1. februar 1977 til og med 31. januar 1979 omfatter afgiften kun indførsel af varer og ydelser fra udlandet.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Momsen skønnes på finansloven at give 17,6 mia. kr. i 1976-77 og 20,6 mia. kr. i 1977-78 mod 14,5 mia. kr. i 1975-76. Tallene er meget påvirket af, at momsen i vinterhalvåret fra 29. september 1975 til 29. februar 1976 midlertidigt blev nedsat fra 15 pct. til 9,25 pct.

Med oplysninger i Statistisk Årbog 1976, side 470, udgjorde importmomsen i 1972 52 pct. af momsen, i 1973 53 pct., i 1974 63,6 pct. og i 1975 50,9 pct. Ved at ophæve momsen på dansk produktion vil vores konkurrenceevne forbedres, og forslaget vil derfor betyde en halvering af momsprovenuets.

De beskæftigelsesmæssige virkninger kræver en vis tid, som er påvirket af den aktuelle købekraft, lagerstørrelse og konkurrenceevne ved ikrafttrædelsen af forslaget. På 2 år vil der som følge af forslaget kunne genindføres fuld beskæftigelse.

I det følgende beskæftiger vi os udelukkende med førsteårseffekter.

Momsen forventes ifølge „Budget 77“ at udgøre 17,7 mia. kr. i 1976-77 (1975-priser). Heraf forventes moms på importerede varer at udgøre ca. 50 pct. Falder momsen væk på varer produceret i Danmark, stiger de private disponible indkomster således med 8,9 mia. kr. Med en marginal forbrugskvote på 0,8 (Helge Brink o.a.: „Augustforliget“)

betyder det en stigning i det private forbrug på 7,1 mia. kr. Ifølge en gruppe blandt socialistiske økonomer vil en stigning i det private forbrug på 1 mia. kr. give en stigning i beskæftigelsen på 5.000. Beskæftigelsesvirkningen bliver således $7,1 \times 5.000 = \text{ca. } 36.000$.

Samtidig er importvarer blevet relativt dyrere (nemlig 15 pct.). Da priselasticiteten for importen ifølge det økonomiske råd er $1/3$, betyder det et fald i den importerede mængde på 5 pct. Da vareimporten i 1975 var på 60 mia. kr., kan man groft anslå, at 2,5 mia. kr.s køb af importvarer erstattes af køb af indenlandske varer. (Effekten bliver altså ikke på fulde 5 pct., idet man må indregne den indkomsteffekt, reallønssstigningen giver anledning til). Vi får altså en yderligere stigning i beskæftigelsen på $2,5 \times 5.000 = 12.500$.

Den samlede stigning i beskæftigelsen bliver således på ca. 48.500. Man må ikke glemme, at der her er tale om en førsteårseffekt, og at beskæftigelsesvirkningen givetvis vil forstærkes med tiden. Importen stiger, når realindkomsterne stiger.

Vi får også, som det ses, ud over den nævnte beskæftigelseseffekt en positiv betalingsbalanceeffekt på 2,5 mia. kr. Hvad det offentlige indtægter og udgifter angår, regner vi med, at det første år

vil give en indtægtsstigning på 450 mill. kr. (Stigende skatter på grund af stigende indkomster)¹). Arbejdsløshedsdagpengene falder med 2,5 mia. kr.²), altså en positiv samlet effekt på 3 mia. kr., hvilket

skal sammenholdes med indtægtsfaldet på 8,9 mia. kr. Det er igen en førsteårseffekt, som givetvis vil forbedres med tiden.

¹) Vi er kommet frem til dette tal ved at sætte stigningen i beskæftigelsen til 50.000. Den marginale skattesats er sat til 0,45 (Helge Brink i „Juristen og Økonomen“ 1976 nr. 28), den gennemsnitlige timeløn til 35 kr., det gennemsnitlige årlige antal arbejdstimer til 2.000, det offentliges udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse til 5,1 mia. kr. og antal årlige arbejdsløse til 100.000. Herefter ser regnestykket således ud:

Stigning i antal beskæftigede \times marginal skattesats (årsløn — årlig arbejdsløshedsunderstøttelse).

²) Beregnet som $5,1 \times \frac{1}{2}$ - da vi regner med, at faldet i ledigheden kun falder på de forsikrede, hvorefter arbejdsløshedsdagpengeudgifterne halveres.